

[Søren P. Larsen.]

i det kommende Aar maa regne med meget betydelige Udgifter til Hjelpekasserne. Der stilles store Krav til Hjelpekasserne rundt om i de forskellige Kommuner. Det er vist ikke ganske hen i Vejret, hvis man sætter Udgifterne til Hjelpekasserne for indeværende Aar til omkring en Snes Millioner Kroner.

Dertil kommer endvidere, at de Beløb, som Fattigvæsenet har brugt i de senere Aar, desværre har vist en uhyggelig Stigning. For en Tid siden tog jeg mig for at se efter, hvor stor denne Stigning har været, og det gør mig ondt at skulle sige, at til Trods for, at vi jo her i Landet har en meget god og meget godt udbygget Sociallovgivning, har Stigningen i de fattigunderstøttedes Antal i den sidste halve Snes Aar været ganske overordentlig stor; ifølge Statistisk Aarbog er der en Stigning i de fattigunderstøttedes Antal paa over 40 pCt.

Jeg nævner dette, fordi det er Tal, som man ikke helt kan komme udenom, og som desværre ogsaa vil vise Stigning i den Periode, vi er inde i. Jeg nævner det med Beklagelse, fordi jeg alle Dage har været og gerne vedblivende vilde være en Ven af Sociallovgivningen. Men der melder sig uvilkaarligt det Spørgsmaal, om man ogsaa er tilbøjelig til at tro, at den Hjælpe-lovgivning, vi her har iværksat i vort Land, har understøttet Selvhjælpsvillien i vort Folk. Og dér forekommer det mig, at selv om Tiderne kan være trange og tunge, saa er der dog alligevel noget beskæmmende ved, at vi trods de mægtige Millionbeløb, som Stat og Kommuner anvender, ser en saa voldsom Stigning i de fattigunderstøttedes Antal, netop i de Aar, der er gaaet, og vi har jo Grund til at befrygte, at Stigningen ogsaa i denne Periode vil vise sig at være af meget alvorlig Art.

Fattighjælpsudgifterne ligger vist oppe paa en 35 Mill. Kr., og lægger vi dertil yderligere de Beløb, som Kommunerne skal udrede efter dette Forslag, saa kommer man op paa et Beløb af over 70 Mill. Kr., som Kommunerne hæfter for.

Det vil med andre Ord sige, at vi har for os et samlet Udgiftsbudget for Stat og Kommuner paa over 100 Mill. Kr. Det er et meget stort Tal, og dette Tal virker dobbelt grelt paa Baggrund af de trange og alvorlige Erhvervsforhold, vi er inde i.

Jeg har da ogsaa, ikke een Gang, men mange Gange rundt omkring hos jævne Folk faaet Henvendelser, som gik ud paa dette: Er der da ingen Mulighed for at komme de Mennesker, som er kommet i

Nød, til Hjælp paa en lidt anden Maade end ved den direkte Pengeuddeling, som her finder Sted? Og jeg kan godt sige, hvad disse Mennesker tænker paa, naar de nævner dette. De tænker først og fremmest paa, om der ikke var Mulighed for i et Samfund, hvor det er smaat med Penge, men hvor der er rigeligt med Naturalier ogsaa paa de Omraader, der her er Tale om, at finde Vej frem saaledes, at det, man ikke har meget af, det kunde man indskrænke Forbruget af og saa til Gengæld give Anvisning paa visse Varer, som kunde komme til Anvendelse for de arbejdsløse.

Jeg kan nævne det her, fordi dette Lovforslag, som den højtærede Socialminister har fremsat, ikke rører ved det grundliggende, selve Satserne for de arbejdsløses Understøttelser. Den højtærede Socialministers Forslag er jo tænkt at skulle supplere de hidtil gældende Hjælpe-love, og jeg synes derfor, det var en Tanke, som man vist gør klogt i at tage under Overvejelse, om der ikke kunde findes Vej frem saaledes, at man paa forskellige Omraader kunde gaa til at uddele Naturalier i Stedet for Penge som en supplerende Hjælp til de arbejdsløse, til de kriseramte og til de daarligt stillede i det hele, som Ministerens Forslag tager Sigte paa.

Jeg har haft Lejlighed til i Sommer at komme en Del om i Statens Skove i Nordsjælland; og naar jeg nævner det her, saa er det, fordi — det er ganske vist ikke saa slemt i Øjeblikket nu, som det var for et Aars Tid siden — der ligger Dynger af Træ i Statens Skove, som har ligget baade Vinter og Vaar, og som fuldstændig har mistet sit oprindelige Udseende; det var i Virkeligheden meget stærkt forringet i Værdi. Jeg nævner det, fordi der efter min Opfattelse kunde være ganske god Mening i, om Staten lod dette Træ komme de arbejdsløse til gode. Jeg vil sige rent ud: Man kunde saamænd lige saa godt forære det bort til de arbejdsløse, der vilde hente det og bruge det, i Stedet for at man som nu skal se det ligge rundt om i Skovene, som det har ligget; jeg siger udtrykkelig, det er ikke saa slemt nu, som det har været før.

Jeg nævner det kun som et Eksempel paa, at her har man Naturalier liggende udenfor Døren, og der er intet som helst til Hinder for, at Bøgebrænde kan varme i en Kakkelovn lige saa godt som de Koks, vi skal købe og betale med en Valuta, som vi ikke har for meget af.

Paa Fødevarernes Omraade vilde der sikkert ogsaa kunne findes Vej frem paa den Maade. Jeg mindes saaledes, at det